

Ordre de Culte Diumenge 11-08-2019

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne 13 CG

Circa a la Lloança:

Salm 33

Himne 36

Lectures bíbliques:

Isaïes 1: 10-20

Hebreus 11: 1-16

Himne 166

Missatge

Interludi musical

Himne 229

Vida Comunitària

Presentació de les ofrenes

Anuncis

Himne 67

Benedicció

Postludi

Litúrgia i predicació: Àlex Pallàs
Lectures: Lídia Guinot
Diaconia: Lídia Guinot
Ajutant de diaconia: Elisabeth Cortés
Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com web: www.esglesiatallers.org

Església Protestant de Barcelona – Centre

Nº 1679 – 11 de juliol de 2019

Reflexions

Va haver-hi un temps en què preguntar-se qui som, d'on venim i on anem era alguna cosa que importava a tothom. Eren les preguntes que feien avançar el pensament i que impulsaven la civilització. Ara ja no semblen importar-li a ningú.

Al llarg dels segles algunes d'aquestes preguntes van donar un sentit transcendent a l'existència d'homes i dones que lluitaven per superar la seva ignorància i descobrien amb avidesa el món del coneixement. Alguns van buscar totes les respostes en Déu; uns altres van començar a creure en les possibilitats il·limitades de l'home i de la ciència; uns altres es van esforçar a fer-los compatibles. Però sembla bastant evident que ni els uns ni els altres van començar a trobar respostes fins que es van plantejar les preguntes.

Avui, en canvi, preguntar-se sobre el sentit últim de les coses és objecte de burla i de menyspreu. Tot el que afecta a l'esperit, la qual cosa no dóna un rendiment material, està passat de moda. Sobretot a Catalunya, que en els últims anys s'ha convertit en la comunitat europea menys interessada en l'espiritualitat. Encara que tal vegada l'ha substituït per una visió més light o emocional.

Aquest desinterès ha augmentat de forma paral·lela al desinterès per la religió i constitueix el signe distintiu de la societat catalana nascuda de la trucada tercera onada de secularització. Quan la generació de la transició, protagonista de l'anterior onada, es va desentendre de la religió, es va apartar d'alguna cosa conegut. L'actual onada no trenca amb la religió, simplement la ignora i segurament no té ni interès ni capacitat, ni tan sols el llenguatge bàsic

per a plantejar-se cap pregunta.

Ho confirmen els últims estudis sobre la pràctica religiosa, com la completíssima Enquesta Europea de Valors, les dades referides dels quals a Catalunya han estat interpretats per Javier Elzo i Ángel Castiñeira en Valors tous en temps durs: només un terç dels catalans són creients institucionals (practicants) i la xifra es reduiria dràsticament si eliminéssim de l'estudi als majors de 65 anys, als nascuts fora de Catalunya i als qui només tenen estudis primaris. Encara són més radicals les conclusions del sondeig de l'Institut de la Joventut, presentat la setmana passada, segons el qual només un deu per cent dels joves espanyols de 15 a 29 anys són catòlics practicants; Catalunya lidera amb Madrid i Euskadi aquesta desafecció religiosa.

Si preguntar-se pel sentit de les coses va ser el preàmbul del desenvolupament humanístic de la nostra civilització, oblidar-se d'aquests raonaments està en l'origen de la crisi de l'humanisme i dels valors. Molts professors expliquen les enormes dificultats a les quals s'enfronten per a explicar als joves alguns conceptes no materials. Les dificultats per a teoritzar i reflexionar sobre l'espiritual, el filosòfic, l'abstracte, acaben fent impossible el debat sobre valors tradicionalment associats als ensenyaments de la religió. Fins a la distinció entre el bé i el malament troba serioses dificultats en alguns segments de població poc entrenats en l'abstracció filosòfica.

Alguns sostenen que mentre es mantinguin els principis bàsics de comportament que antigament es vinculaven amb la llei natural és suficient. Durant un temps semblaven tenir raó. Però em temo que avui aquests principis també han deixat de ser referents morals i estan tan en desús com els de la religió.

No em sorprenen les dades de les enquestes, però no comparteixo les interpretacions gairebé triomfalistes que alguns analistes fan de "la privatització de la religió". Potser ha estat confinada a l'esfera del privat per mandra i ha estat desproveïda d'influència en el comportament públic per a eludir certs compromisos morals. Defenso que l'Estat es quedi al marge en qüestions religioses. Però als ciutadans els prefereixo amb conviccions. I si aquestes conviccions estan basades en els ensenyaments de l'Evangelí, no tan sols no em sembla malament, sinó que em quedo bastant més tranquil.

No sóc ni ateu, ni agnòstic, ni catòlic practicant. Suposo que en realitat no sóc ni creient, almenys no en un sentit ortodox. Tinc molts

dubtes i em continuo fent moltes preguntes.

Crec que pertanyo als anomenats catòlics culturals, és a dir, els que vam creure que podíem quedar-nos amb els principis i rebutjar la pràctica religiosa. Tal vegada som responsables del panorama actual perquè combatem la jerarquia i els dogmes sense pensar en models alternatius i sense tenir en compte que moltes persones volen que algú dicti les pautes morals. No sé si estic legitimat per a lamentar la situació. A vegades m'agradaria viure els meus dubtes en un món en el qual tots els altres tinguessin fortes conviccions religioses, encara que això, clar, és un desig poc coherent.

Però reivindico el vessant espiritual de la nostra existència. I proclamo també la necessitat de continuar fent-me preguntes. Les que en moltes parts del planeta han deixat si es fes per un creixent fanatisme. Les mateixes que a Catalunya semblen prohibides per una gran supèrbia intel·lectual. O per una tremenda incultura.

Rafael Nadal
La Vanguardia 6 maig de 2011

ANUNCIS I COMUNICACIONS

Família cristiana

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que per raons de salut no poden venir i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació amb l'escalf de la comunitat.

Cistella Solidària

Ja sabeu que el "Chiringuito" treballa a mig gas el mes d'agost, però quan he parlat amb el Wolfgang m'ha dit que no paren de trucar a la porta per demanar coses de primera necessitat, o sigui que reparteixen tot el que tenen. Per primers de setembre ja tindrem apunt per ells a la botiga formatge, margarina...i el magatzem l'hem d'anar omplint perquè quan es posin en marxa tinguin cafè, llet, sucre blanc i morè, té, llegum, pasta, melmelades....en fi, de tot!!!! Gràcies perquè entre tots els hi tindrem cosetes apunt perquè puguin començar ben proveïts.... ja sabeu que sempre ens diuen lo agràits que estan!!!!...es un privilegi poder ajudar!!!!

El Butlletí

Estem organitzant un grup de persones voluntàries per realitzar les fotocòpies del butlletí que entreguem cada diumenge, hem de descarregar a la nova secretària del consell! Si vols apuntar-te parla amb l'Anna o l'Àlícia, quants més siguem menys vegades ens tocarà fer-ho.